



# HORITZÓ

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Preus de Subscripció  
Fora (6 exemplars tri-  
mestre) 1'10 pessetes  
Número solt 0'15 ptes

Dels articles signats en són  
responsables llurs autors.

Redacció i  
Administració  
C. Hernández 15, pral.

No es retornen els  
originals

## Visiteu l'admirable exposició de l' Ateneu Cultural

*Horitzó*

*desitja un bon any nou als seus estimats lectors*

## Adquiriu Segells Pro Infància!

No us feu pregar per cooperar en una  
obra que ha de beneficiar-vos a tots.

## Adquiriu Segells Pro Infància!

### Notes de l'Ateneu

#### Convocatòria

Es convoca als socis a la reunió ge-  
neral ordinària, que es celebrarà el dia  
10 de Gener, a les nou de la vetlla.

\* \* \*  
Va essent visitadíssima l'exposició  
esperantista organitzada per la secció  
«Flugiloj»

L'èxit d'aquesta exposició que ja do-  
nàvem per descomptat, sobrepassa de  
molt al que nosaltres li auguràvem.

\* \* \*  
L'obertura de l'exposició s'efectuà a  
la tarda del diumenge passat dia 25.  
Es clausurarà el dia 1 de Gener.

\* \* \*  
L'exposició pot ésser visitada fins a  
la data indicada, durant les hores se-  
güents:

dies festius: de 3 a 5 de la tarda  
dies feiners: de 7 a 10 de la nit.

#### Nomenament

\* \* \*  
La Junta directiva ha nomenat co-  
brador de l'Ateneu, el Sr. Tiburci Mestres  
Lloret.

#### Conferència

Ahir, divendres, a l'estatge social,  
donà la primera conferència de la sèrie a-  
nunciada sobre el tema:

Mecanisme de la reproducció en  
l'espècie humana  
el nostre amic Marian Pascual.

En el pròxim número li donarem una  
extensa referència.

**Aquest número ha  
passat per la censura**

# Pel foment del nostre mercat

per N. N.

Ens mou a posar mà a la ploma el convenciment que tenim de què sols amb entusiasme i bona voluntat es conseguïen els ideals que planen damunt d'un poble, dependint els seus resultats de la tasca constant i emulativa que adopten els seus dirigents.

No és el que anem a tractar, matèria política que dissortadament és abundosa en aquesta vila, fent que no hi hagi la unió o bé el companyonisme que tant de bé ens reportaria a tots. Doncs bé, la publicació del periòdic HORITZÓ, que es preocupa de les coses nostrades, creiem ha d'acollir amb benevolença tot allò que vagi encaminat al progrés de la nostra estimada vila ben mereixedora de millor sort.

Una de les fonts de riquesa, és sens dubte el mercat setmanal, que celebra aquesta vila des de temps remots, i, és ben cert, que tots plegats havem fet ben poca cosa per enlairar-lo, deixant a part el bon fracte que tots els establiments hauran tingut vers els seus parroquians. Però no n'hi ha prou d'això si no va acompanyat d'una intensificació ben dirigida.

Veiem moltes altres localitats com es preocupen dels seus mercats establerts i d'altres que els instauren, convençuts que signifiquen la seva riquesa i prosperitat. Per què nosaltres no fem el propi? Per què no ens uneix el nex més humà, que és el de germanor, en la defensa dels interessos vilatans?

Es evident que l'Ajuntament ha d'ésser, com a representació total de la vila, el factor suprem que ha de veïllar per la seva prosperitat, i sens dubte donarà el seu ajut a tot allò que, despulat de tot partidisme polític, pot contribuir a l'expansió i desenvolupament de la mateixa.

Voldriem que aquestes ratlles arribessin a la multitud d'establiments, escampats arreu de la vila, per a què, com a plebiscit, diguessin si els plau la intensificació del nostre mercat i volen cooperar-hi. Són ells els qui en primer terme tenen la paraula per a procedir, en cas afirmatiu, a l'organització d'un estament

qual finalitat i objectiu no seria altra que propugnar l'engrandiment del mercat, amb les orientacions i millores que, d'acord amb l'Ajuntament, fossin suggeribles

Aquesta és nostra humil opinió que, amb tot respecte i lleialtat, transmetem als nostres conveïns, si bé la impressió d'unes quarelles arriben poc enllà quan no van avalades per una majoria de ciutadans que hi donguin la seva conformitat.

Doncs bé, tenim la creença de què responent a aquesta crida i treballant, es pot fer molt pel foment del mercat setmanal, recordant que som nosaltres, els cassanencs exclusivament, els que havem d'enlairar aquesta bandera *pro Cassà*.

## Necrològica

El dissabte dia 22 del corrent deixà d'existir a la nostra vila, la que durant tants anys havia vingut regentant fins a la data el col·legi Vilaret, Sra. Teresa Pijoan.

A l'enterrament, que tingué lloc l'endemà, diumenge, a les 4 de la tarda, hi acudí una gran gentada, lo qual palesà l'enorme simpatia i admiració que la malaguanyada «Doña» Teresita havia conquerit en el poble de Cassà, fruit del gran encert amb què durant tants anys ha regentat l'esmentada escola, des de quan per la mort del no menys plorat mestre Sr. Josep Vilaret, es veié obligada a substituir-lo, ben dignament per cert.

Cassà, amb la mort de la Sra. Teresa Pijoan, perd a més d'una bona professora, a una senyora de reconegudes virtuts i molt aimant del nostre poble al qual tants serveis ha prestat.

Descansi en pau D.<sup>a</sup> Teresita. El seu record perdurarà per sempre en la memòria dels cassanencs.

HORITZÓ s'associa de tot cor al dol de la família Pijoan i del poble de Cassà.

## GLOSSARI

### Pensem o dormim?

per Josep Castellano

L'home gegant tingué un dia necessitat de posar en moviment el seu pensament. I començà a pençar amb el seu cervell gegant. Però, es quedà adormit. Havia descobert en tota la seva vida una cosa: que el dormir era molt més plaent que el pensar ...

\* \* \*

L'home és un ésser psicològic, que viu del subjectivisme. El pensar és la més noble de les activitats subjectives que menen vers el coneixement. Però aquest acte del pensar —immanent en la psique humana— no és altra cosa que la funció orgànica del cervell i, per tant, produeix cansament com qualsevulla altra activitat del nostre organisme. Un esforç pensant excessiu fatiga el cervell, així com fatiga les cames un llarga caminada.

Dormir és molt més fàcil que pensar.

Quan dormim, la subconsciència, excitada pels somnis, parla en un llenguatge de sensacions confuses, imatges fosques, idees inconexas. Podriem dir que el somni elabora —intent mefistofèlic— un coctel amb tots els licors de idees possibles que conté l'armari curull del nostre esperit.

En el dormir, el pensament es detura repulsiu a la solució de tots els problemes, com el cos humà davant els abims. Per això, el dormir seria un acte d'heroisme, si no fos una necessitat orgànica.

Llençar-se dintre les tenebres del son, en un descans complet de la voluntat i de la raó, és el que l'home vulgar denomina despectivament *perdre el temps*. I potser té raó si ens col·loquem en el terreny pràctic. Però l'home que tal afirma tampoc *aprofita el temps*, sinó únicament *passa el temps*, estat en el qual la intel·ligència vaga i la voluntat reposa.

El no-pensar, aquest estat passiu enfront la vida, les coses, tot és en realitat això: dormir.

\* \* \*

A l'home gegant també li plaïa molt el dormir. I dormia molt sovint. No pensava. Dormia...

A ell potser podria aplicar-se la qüestió de Lichtenberg: «Quan un cap i un llibre, al topar, produeixen un ressó de buit, prové això sempre del llibre?».

Immillerables

### Timbres de Cautxú

Sistema patentat "FLEX"

IMPREMTA VILALLONGA

*Joan Domingo Alemany*

*Advocat*

*Ofereix el seu despatx*

*C. de la Mola, 2 principal*

*Girona*

## COMENTARI

## Necrofilàndia

per Ricard Mestre

Hí ha un poble —Necrofilàndia— en el qual els seus habitants es lliuren a uns exercicis retòrics curiosos a ultrança. Hom no s'avé a llençar els seus discursos en un lloc a propòsit: una sala d'Ateneu o un saló de lectures íntimes. Hom cerca per als seus esplais oratoris un lloc que els hauria de merèixer, tanmateix, un pòc més de respecte. Poiser ho fan perquè allí, en aquell silenci sagrat, la seva veu es revesteix d'una autoritat que altrament no tindria, i una mica de vibració de veu s'exorna d'una emoció que en altres ocasions no sabrien donar-li. Em refereixo al cementiri. Es ací on, en ocasió de l'enterrament d'algun difunt necrofilandès, els seus conterrànics donen brida lliure a les seves pompes verbals i reïxen a improvisar (!?) oracions que són tot un model de discordància amb l'acte que té lloc.

He tingut ocasió d'assistir a algun d'aquests actes i cal dir que a voltes m'han arribat a punyir per l'aire de farsa que prenen. En recordo un en el qual l'acomiadament del dol va fer-lo un amic del difunt i entre altres coses que farem més bé de silenciar digué que ell havia tingut grans relacions amb el finat. I ens les explicà. Però, oh, egolatria! del traspasat ja no en resà més, i tota la resta del seu discurs fou una auto-propaganda escandalosa. N'he sentit d'altres que hi han fet veritables mítings amb tota l'abridada digna d'un període pre-electoral. D'altres —finalment— que en aquell lloc han parlat de coses que hi són llastimosament intruses. De casos com aquests i més agredolços encara, podria reportar-ne una infinitat. El meu propòsit, però de donar a comprendre tot el contrast d'aquests actes, tota la seva inutilitat i buidor, em sembla que l'he atès.

Em voldria a mi i a molts cassanencs que estimem la nostra vila en els seus aspectes més nobles, que al nostre poble se li encomanés la dèria oratòria que fa cèlebre mundialment la cursileria de Necrofilàndia.

No crec que ningú pugui titllar d'irreverent el meu comentari. El que és irreverent —escandalosament irreverent— és ço que diuen i fan en els seus discursos pedants, inflats i poca-soltes, alguns acomiadadors de dol.

No deixeu de visitar  
l'Exposició esperantista!

## TUBERCULOSI

## H I V E R N

per J. M. Bosch Masgrau

Desembre, mes de plaers gastronòmics, fi d'un any que l'implacable Destí esborra de la nostra existència, més en el qual la golafreteria és la mestressa màxima del cos humà. Molta fred, Fred que des de fa molts dies s'ha fet mestressa de les cases dels tuberculosos pobres i que ni l'estiu la podrà treure.

Comença l'hivern i, amb aquest, la dissort augmenta a les llars dels pobres; ningú es recorda d'ells. És molt trist ésser pobre, però ho és molt més durant el fred, ja que a la seva llar hi manca tot: treball, aliments, abrigalls i l'amor del proïsme. El ric ho té tot; a l'adinerat tot-hom l'estima. Si la Natura destinés uns pocs dies de l'any a que els rics fossin pobres i que patissin les angoixes i fatigues d'uns dies de fred, sense foc, sense pa, amb els fillets famèlics i malalts, als pocs anys d'aquesta prova ja no hi hauria pobres; l'acablat es recordaria sempre del seu patir i tindria misericòrdia dels seus germans que pateixen i els faria justícia.

Els que llegiu aquestes ratlles, poiser les passareu per alt i demà ja no us en recordareu; més jo voldria gravar en els vostres cors escenes vivents d'aquests simpàtics malalts que diàriament veiem en els nostres dispensaris; joves en els quals es veu l'ànsia de viure i gaudir de tots els encisos que ens dona la Natura, mentre el tècnic va llegint en el ritme accelerat del seu pols i en els estertors que revela l'oscultació, el pervindre infal·lible d'una vida curta el final de la qual es preveu, donant la sensació de tenir en les nostres mans un ninot que es desarticula o una flor que es colltorça.

Des de fa molt temps—anys—vaig pidolant per aquests malalts i encara mai he trobat un sol ciutadà que demostrés recordar-se d'aquests dissortats que tot

ho necessiten. Què fareu, gironins, dels vostres cabals, si ja ho teniu tot? Quin record deixareu a la nostra pàtria si solament heu procurat per vosaltres sols? Teniu salut, teniu diners, cal que recordeu que a les nostres comarques hi manca de tot. No tenim sanatoris preventoris; tampoc tenim prou llits per a tots els tuberculosos. No tenim assistència social i tot per manca de pessetes.

Sigueu generosos, sigueu justiciers, i per l'amor que sentiu pels vostres fills, i com a agraïment a la Natura, a la sort o a la intel·ligència que tan pròdiga ha estat amb vosaltres, ajudeu al tuberculós.

Cal elevar i fomentar l'obra antituberculosa que ha començat Radió Girona amb la crida a tots, en profit del Nadal de l'humil. Quina tristor sentim tots els dies en escoltar la ràdio i oir el poc a poc que augmenten els donatius! Mes, som optimistes i esperem que tots els gironins es despertaran d'aquest somni letàrgic prestant ajut a l'indigent i al tuberculós.

Per a què la terra ens aculli amorosa és necessari haver estat generosos i amants dels nostres consembrants.

Pintura

Decoració

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic

Empaperador

VENDA DE PAPERS PINTATS

Carrer Ramon Ferrándiz, 116  
CASSÀ DE LA SELVA

MARQUETERIA  
PLAFONS - FULLOLES  
SOMMIERS  
COLORS - ASSECANTS  
VERNISOS - HIDROFUGS  
AGLOMERATS  
PAVIMENTS - GRASSES

MAGATZEMS GUGUT

Avinguda 20 de Juny N. 012

GIRONA

# Donya Teresa Pijoan...

per M. Tolosà Surroca

Ha mort. Us agafa una condolença el traspàs d'una persona coneguda; molt més quan d'ella en serveu un bon record.

No té comparança quan una vida s'ha escampat en milers de fraccions, i aquestes fraccions són alenades espirituals que les porteu dintre vostre. Llavors ha mort l'ésser, però no l'essència, que viu en cada un d'aquells que n'han rebut els beneficis.

Un mestre no mor mai pel deixeble que és part de la seva personalitat, donada per mitjà de la cultura, adquirida des de la cançonera alfabètica fins a bastir els fonaments per una comprensió filosòfica i, no poques vegades en el guiatge per a tota la nostra vida.

Quan hom sent íntimament aquest reconeixement sempre queda en nosaltres «viu» el mestre. I per això el record no minva, creix en el curs de la vida. Un deixeble reconegut és el que complau més el mestre i, per altra banda, un deixeble està sempre en deute amb el mestre. No el paga mai. Solament honorant-lo tothora s'apropa a la liquidació del deute. I els pobles també.

I, no faig aquestes afirmacions com a deixeble directe de Donya Teresita, perquè en rigor no ho he estat, sinó que parlo en aquest cas concret de faisó objectiva, però creient interpretar el pensament i el reconeixement d'altri. Perquè jo en el curs de la meua vida he tingut necessitat de molts mestres i professors, però de tots, queden aquells que són «nostres»: Donya Pilar Vilaret, i els senyors Santaló i Costa. Són els nostres mestres encara, aquells que han forjat la nostra personalitat; els altres són mitjans entre el llibre de text i el deixeble. Són els nostres mestres la segona mena de pares: els espirituals.

Cree que em calia obrir aquest parèntesi aclaratori, per a poder parlar més lliurement.

Donya Teresa Pijoan...

Quaranta anys d'ensenyament! Tres generacions. Avui, molts i, sobretot moltes, saben llegir bé, saben interpretar els pensaments dels autors clàssics i moderns gràcies al pietós reny seguit d'una moixaina en la seva infantesa. Quaranta anys de paciència, de delit, d'encoratjament, sobre els tendres cervells. Quaranta anys contemplant les llavors, redreçant les plantes i contemplant amb embadalliment el fruit d'una nova nissaga. I tota l'energia esmerçada en desenvolupar el contingut de tots i de cada u, entre els sotracos de crisi, guerra, necessitats familiars, però no deixant arribar mai al fons del cor de l'infant el coneixement de les calamitats socials, sinó predicant sempre la bondat, la pau, la germanor... per a complir el deure sagrat de tot mestre que sap el què és i el què representa en la vida.

Però, desgraciadament, l'obra dels mestres —dels bons mestres— sol ésser massa discutida i poc compresa. Cal viure-la, si més no, traslladant-se, amb esforç d'imaginació, a aquella tasca, d'un dia darrera dia, prop de l'infant i de l'adolescent, fins que s'escapoleix de les seves mans i pren volada vers una nova vida, quals fonaments escolars són el recolzament de no poques de les nostres orientacions en l'avenir. Llavors, ens sentim agrats i copsem tota la valor que per a nosaltres ha tingut un Mestre.

Per a mi, donya Teresa Pijoan-havia sabut complir el seu deure. Adhuc, com a company de carrera li reto justhomenatge.

## El Teatre

### RENAIXEMENT

El dia 16 del corrent l'agrupació teatral «amateur» d'aquesta vila «Renaixement» celebrà una vetllada en el saló teatre del Centre Unió Republicana. Es posà en escena «Un fill del poble» un drama que no ens engrescà pas del tot. Quan als intèrprets, els més encertats la Srta. Rita Lloberes i el Sr. Enric Genóher. Tots, però, pequen de recitar en comptes de viure— llur paper, i de treballar massa afectats. De més, hom no es sabia pas massa bé els rols respectius. Tant el muntatge de l'obra com la interpretació traïen la manca d'una direcció intel·ligent i coneixedora dels trucs del teatre. No costaria pas massa, creiem, de trobar elements directors i intèrpretes que fessin d'aquesta agrupació una institució de la qual poguéssim enorgullir-nos. Tot és qüestió només de bona voluntat.

Representaren també el sàinet «Torneres» d'un gust una mica dubtós. (Heus ací on es palesa més la manca d'una bona direcció: en la tria de les obres.) Remarcarem el treball força encertat del Sr. Masllorens. En canvi Pere Serra, que en altres ocasions ens ha plagut molt, ens defraudà, ja que parlava un «palpizot» tan exagerat, que hom no li entenia ni un mot.

Fem vots perquè —millorades— se'ns ofereixin noves sessions d'aquestes RIMES

### TALIA CATALANA

Hem assistit a la representació que avui, dia de Nadal, han donat els exalumnes del Col·legi de Sant Josep, de l'obra en vers de Mn. Francesc Gay, pvre., titulada «L'Apòstol Català», premiada en el III Concurs de la Biblioteca Popular de Teatre Catòlic (Foment de Pietat).

L'Apòstol Català és una obra dividida en quatre estampes o èpoques de la vida del Pare Antoni M. Claret.

El paper de protagonista ha anat a càrrec del jove Narcís Grau, el qual ha demostrat posseir bones qualitats com a actor.

La majoria dels actors han hagut d'actuar amb diferents papers a causa del gran nombre de «figures» que exigeix aquesta representació. Aquest inconvenient remarcable ha estat salvat admirablement.

Una obra en vers representada per aficionats, és certament una dura prova. A més de l'inconvenient de no existir gaires declamadors perfectes, n'hi ha, de grossos, com per exemple el de què un actor bregat com Salvi Rodà es posà a declamar el que conté una carta, en lloc llegir-la «comme il faut». Això el Director havia d'haver-ho advertit.

### URALITA

Agència oficial: — J. Berdalet.

## Convalescents - Desganats

Una copeta del ranci aixeca l'esperit

Dolç - De paladar exquisit

Dóna gust a tornar-hi.

VI RANCI, per a les festes que s'apropen

Venda a 1'50 ptes. litre - Envàs a part  
—AL FIRAL - A can "PANÍS"—

Pintura — Decoració

FRANCESC RAGOLTA

Venda de papers pintats.

FUSTERS:

Als Magatzems Cucut de Girona us serviran bé i a millor preu.

Per calçat de temporada,

a can XEC ESPARDANYER.

Farmàcia BOTET

Fonda «EL RECREO»

Farmàcia GENER ROCA

S'han distingit els actors, Grau, Rodà S., Rodà M., i Gelabertó. Puig massa exageració, M. Boada, comença bé. Escalona també; Vinyoles massa ensopagades; S. Vinyes, Mateu, Negre, Duch, Arderiu, bé. Ni els uns ni els altres, però, han sabut recitar bé els versos.

Aquell «agenolleu-vos!» de l'epílec, sortit de darrera els bastidors, ha estat terrible. Sr. Director: aquestes indicacions es fan en els assaigs. A més a més...

L'apuntador Josep Grau a vegades s'engrescava i apuntava massa fort.

El fi de festa «Els grills de les cebes», ha acabat bé. El públic, massa rialler.

A. G. D.

P. S.

Preguem, respectuosament, al Sr. Director del col·legi que si en alguna altra ocasió ha de recomanar bon comportament al públic, ho faci abans d'aixecar-se el teló. Fa mal efecte, que els actors hagin d'esperar-se «posant», com si els anessin a retratar.

## El Cinema

### MODERN:

LA LLAMA ETERNA (Metro)

Heus ací una pel·lícula d'una vibració espiritual contínua. Per si l'assumpte no fos prou —i cregueu que la història d'un amor eternament perdurable ho és molt— els productors del film han tingut l'encert d'escollir per a la seva obra uns actors tan intel·ligents —difícilment superables— com són Norma Shearer, Frederich March i Leslie Howard. Tres temperaments artístics potser substancialment diferents, però que tots sublimen el paper que representen. Recordem una escena en la qual es retroben els dos protagonistes (Frederich i Norma) que farien bé de veure més d'una vegada

## Cine Modern

Diumenge 30 Desembre 1934

Tarda i nit



## Un programa monstre

Tres èxits de  
la temporada  
Demaneu programes

aquests neules que fan cinema espanyol. Un film que hom veu amb gust. Ni més ni menys.

Se'ns oferí també Queremos cerveza, una pel·lícula que correspon al cicle de dolentes que ha fet Buster Keaton, ara aliat amb aquell repugnant Jimmy Durante. Malgrat tot, és clar, hi ha algun truc còmic encertat que us provoca —malgrat no ho vulgueu— la rialla.

### KURSAAL:

Un programa Fox Film Corporation Dues obres normals del cinema americà, JIMMY Y SALLY i GRANADEROS DEL AMOR. La segona —no mancava més— els intèrpretes la fan dolenta, car hom hi veu Carlos Villarias i Maria Calvo que són coses d'aquelles que no voldríeu veure mai. En canvi Raoul Roulien, quan es deixi de fer beneiteries amb els ulls i no es pensi ésser tan nen «maco» pot fer alguna cosa de bo. Ara, que ens permetem dubtar-ne.

L'altra pel·lícula, Jimmy y Sally, pertany a aquell gènere en el qual hi hem vist coses molt bones, ço que fa que ja només una excepció pot cridar-nos l'atenció. I Jimmy y Sally no és cap film excepcional, sinó un d'aquells que veieu sense protestar i sense dir mal de l'empresari.

MICKEY MOUSE

## ESCOLTANT A MOZART

Oh, música deliciosa  
que em transportes a l'encís  
on mon ànima enyorosa  
sembla viure al paradís.  
Notes pulcres de bellesa  
que són gaies d'escoltar:  
cada ritme una grandesa.  
Oh, saviesa de Mozart!  
La cadència creadora  
sols amb tu té eixa virtut!  
Oh música abellidora,  
tens humana fortitud!

EMILI GRAELLS CASTELLS.

## Kursaal Cinema

Dissabte 29 i diumenge 30

Aconteixement formidable. Presentació de l'èxit més gran de la temporada

## LA BATALLA

creació inimitable del gran artista Charles Boyer i Annabella.

Un film que es desenrotlla sota el cel de l'imperi del sol naixent i la seva trama és una grandiosa història d'amor i odi entre dos races i dos civilitzacions.

Completarà la bonica opereta

## Canción de Amor

I Noiciari Fox Sonor.

## Notes Municipals

### Sessió 13 Desembre

Presideix l'alcalde Sr. Jubert. Hi assisteixen els Srs. Roca, Cassà, Rodà Puig i Vilallonga.

S'aprova l'acta de l'anterior i la nota dels jornals de la brigada municipal des del dia 10 al 16 del corrent.

S'acorda també pagar a la Junta de protecció de menors la subvenció d'enguany.

Al Secretari de la Junta del cens electoral la consignació pressupostada.

A l'encarregat de l'Estació telegràfica la subvenció corresponent al quart trimestre.

A l'administrador de l'escorxador, la subvenció d'enguany.

A l'administrador de les pexeteries.

Pagar els sous dels empleats.

Pagar el lloguer de l'oficina d'arbitris.

El Sr. Jubert diu que s'ha de nomenar una comissió per a l'obertura dels plecs presentats al concurs per la concessió del servei de Pompes Fúnebres. Proposa per formar part d'aquesta comissió als consellers que formen la de Foment.

Així s'acorda per unanimitat.

No havent-hi altres assumptes, s'aixeca la sessió.

\* \* \*

NOTA.—La sessió de la present setmana celebrada abans d'ahir, dijous, anirà en el pròxim número.

## Gasetilles

Continua oberta la subscripció pro presos cassanencs.

\* \* \*

:: - Sastreria - ::

MANUEL BECERRA

\* \* \*

El diumenge dia 16, la Societat Centre Unió Republicana, celebrà reunió general ordinària, i procedí al canvi de la meitat de la Junta directiva, essent elegits:

President, Joan Albertí; Bibliotecari, Enric Genóher; Vocals, Lleó Ribas i Lauro Joan; Tresorer, Joaquim Bou.

\* \* \*

TAXIS — La Cassanense

\* \* \*

FABRICANTS

La casa Domingo Serra us ofereix els seus serveis.

«La festa de les modistes»

Per manca d'espai no ens fou possible publicar en el passat número d'HORITZO, la ressenya dels festeigs celebrats a la nostra vila el dia de Sta. Llúcia patrona de les modistes.

A les dotze del matí es tocaren sardanes al passeig Vilaret i a les tres de la tarda a la plaça Clavé. A les cinc i a dos quarts de 9 de la vetlla es celebraren lluïts balls a la sala Galà i al Centre Federal per les reputades orquestrines «Unió» i «Els Unics» respectivament.

No cal dir que a tots els festeigs esmentats les nostres simpàtiques «lluïcietes» hi donaren la nota de color i alegria.

En fi, fou un gran dia per la joventut que desitjaríem és repetís cada any amb igual brillantor.

\* \* \*

JARAMAGO

recordeu-lo aquest nom senyors fumadors.

UN TAXI?

GARATGE MODERN

UNA Reparació del vostre cotxe?

GARATGE MODERN

Voleu tenir el cotxe ben guardat?

GARATGE MODERN

Venda de lubricants, olis, grasses, etc.

— —

JUBERT I PRESAS

Banquers.

\* \* \*

A indicació d'un amable subscriptor fem present als individus que encara no han passat enguany la revista anual de la seva «cartilla» militar, el termini acaba el 31 d'aquest mes, i que, per tant, encara són a temps per a efectuar-ho.

Josep Vidal Pagès

TALLER MECANIC

Servei de Taxis

Baixada de la Plaça

de J. Anselm Clavé n.º 3

CASSÀ DE LA SELVA

Fonda «EL COMERÇ»

antiga casa «Barretina»

— —

Tocineria i Comestibles  
NARCIS MARTI

— —

Gasoses - Sifons - Cervesa DAMM.  
PERE CUFÍ

\* \* \*

En la diada de Nadal, es celebraren concerts i lluidíssims balls de nit a les societats Centre Unió Republicana i Republicà Federal, a càrrec de les orquestrines Els Unics d'aquesta vila i Agrupació Artística de Girona, respectivament.

\* \* \*

Licors — DURAN

— —

Capells - Gorres  
Novetats  
PERE MERCADER

— —

Orquestra - Cobla - Orquestrina.  
LA SELVATANA

\* \* \*

Advirtim als cassanencs que encara no hagin visitat l'exposició esperantista de l'Ateneu que restarà oberta fins al dia 1 de Gener.

\* \* \*

Orquestra - Cobla - Orquestrina.  
LA PRINCIPAL

— —

FESTES —

Vi ranci - exquisit.

— a 1'50 ptes. litre —

a can «Panís» del firal.

FRUITES

La millor casa de Cassà en aquest ram.

Casa Tresina, - Fermí Galán, 6.

\* \* \*

El jove pianista Pere Mercader, fill del celebrat i popular compositor del mateix nom, en els exàmens celebrats aquesta setmana a l'Acadèmia Marshall de Barcelona, ha obtingut primer premi amb distinció, qualificació màxima que confereix l'esmentada Acadèmia als alumnes més avantatjats.

Felicitem al jove artista cassanenc.

\* \* \*

RECADER de CASSA a BARCELONA  
Emili Cabarrocas

— —

TALLER MECANIC

de Josep Vidal Pagès.

TAXIS. — J. Vidal Pagès.

— —

Proveu el paper

JARAMAGO VALADIA

i no en compreu d'altre.

Lista de llibres de la Biblioteca de l'Ateneu

Fem avinent als socis, als quals interressi llegir alguns llibres de la Biblioteca de l'Ateneu Cultural, que poden recollir-los de 9 a 10 de la vetlla tots els dies feiners en l'estatge social. El préstec d'un llibre es fa per quinze dies.

Continuem la publicació de la llista dels llibres existents a l'esmentada Biblioteca.

Los divinos y los humanos.—Vargas Vila.

Los estetas de Teópolis.—Vargas Vila.

Los tiradores de Rifle.—Mayne Reid.

Los guerrilleros de 1808.

La conquista del pan.—P. Kropotkin.

La mujer moderna y sus derechos.—Carmen de Burgos.

La infantesa.—Louis Bertrand.

Lo que apreudí en la vida.—Angel Pestaña.

La princesa de Clèves.—Mme de Lafayette.

Las Aventuras de Tom Sawyer.—Mark Twain.

L'art de conspirar - Els inconsolables.—Eugeni Escribè

Les Bonhomies —Josep Carner.

La inútil ofrena.— » »

PESCA SALADA

FRUITES

LLEGUMS CUITS

casa

TRESINA

FERMÍ GALÁN, 6

CASSÀ DE LA SELVA

**DOMINGO**

Fàbrica de  
Tapones,  
Discos y  
Especialidades



Fabricantes:

Dispongo de maqui-  
naria moderna para  
esmerilar y ensamblar  
toda clase de produc-  
tos derivados del cor-  
cho.

*Cobla - Orquestra*  
*Orquestrina*

*La Selvatana*

*Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22*

*Per a contractes: Pere Arpa*

Gran assortit en

**Calçat de temporada**

no dubteu un moment,

**En XEC Espardenyer**

us en servirà d'econòmic i superior

Castelar, 41

Farmàcia

**J. BOTET**

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Articles de Ferreria - - Armeria i efectes de caça

**URALITA**

Agència oficial: J. BERDALET

Cassà de la Selva

*Cobla - Orquestra*  
*Orquestrina*

*La Principal*

*Per a contractes:*

*Francesc Gruart Telèfon 19*

Farmàcia i  
Laboratori de

**Joan Gener Roca**

Cassà de la Selva

**MANUEL BECERRA**  
Sastre

Cassà de la Selva

**Subscriuiu-vos a "Horitzó"**

Agència d'Autòmibus i Transports

## La Cassanense

Administració: Castellar 61.

Garatges: Progrés, 3 i 31

CASSÀ DE LA SELVA  
(Girona)

## Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»

«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

## Pere Mercader

CAPELLERIA - - - GORRISTERIA

Camises-Corbatès-Cinturons-Sempre les darreres Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5 Cassà

## Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretinà VDA. JOAN ABELLI

Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

## Narcís Martí

Tocineria - Comesibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries  
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

## Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

IUBERT & PRESAS  
BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

## FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15  
Garatge Bany

Cassà de la Selva

## Narcís Duran

Aiguardents i Licors - - - Elaboració acuradíssima  
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

## Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO "ORO" : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA:

Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES,  
MONEDERS, JOCS DE CARTES,  
DOMINÓS, ESCACS, PARCHESSIS,  
etc. etc.

Venda a l'engros i a menuda

Servei amb camió de Cassà a Bar-  
celona, amb parades a Caldes de  
Malavella i a tots els pobles del litoral

## Emili Cabarrecas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva